

921 1. Marts 1889: 3. Beh. af Lovf. om Anl. af en Jernb. fra Frederikshavn til Slagen. 922

Strøm, hvorledes Fiskeriet er. Jeg skal oplyse, at for et Par Aar siden kom der ved Løffen pludselig et ganske overordentlig rigt Fiskeri — der er vistnok Flere, der have lagt Mærke dertil; Fiskene stode saa stærkt ind imod Land, at man næsten kunde se dem op; det varede et Par Aar og saa tog Fiskeriet af igjen. — Der er heller ingen Grund til at betvivle Fiskerikonjulentens Udtalelse om, at det, om Stagboerne gaa paa Storfiskeri, beror paa, om der er Fisk ved Land eller ikke. Stagboen gaar selvfølgelig paa Fiskeri, hvor det for Tiden er bedst, er der daarlig Fiskeri ved Slagen, gaar han paa Storfiskeri og omvendt. — Naar det ærede Medlem mente, at det dog aldrig vilde blive godt at forsende Fisken ad Jernbanen, idet den hellere burde forsendes tilvands, vil jeg tillade mig at henvise til den Erfaring, der haves; det har vist sig, at det kan betale sig for Stagboerne med de daarlige Transportmidler, som nu haves, snarere at sende Fisken tillands end tilvands, idet man, som det er oplyst af Fiskerikonjulenten i 1885 eller 86 — jeg hufter ikke, hvilket Aar det var, men jeg tror det var i 86 — var naaet op til, at de $\frac{1}{6}$ af Fisken gik tillands, medens kun $\frac{1}{6}$ blev forsendt tilvands, saa der er ikke nogen Tvivl om, at naar man faar bedre Transportmidler tillands, vil Fisken fremdeles gaa den Vej. — Naar det ærede Medlem udtalte, at man hellere end at stride til et Statsanlæg burde give Slagen det Dobbelt af, hvad man gav til private Baner, er det, som her er foreslaaet, netop ikke en Statsbane, men en Privatbane. Det er nemlig et Forslag om en Koncession til Anlæget af en Privatbane med Statstilskud, som skal støtte sig selv, naar den en Gang er bleven anlagt. Hvad angaar Tilskudets Størrelse, er det jo ganske vist stort, det er 100,000 Kr. pr. Banemil, men det er ingenlunde det Dobbelt af, hvad man har set, at den danske Statskasse har givet til private Baneanlæg, idet det endog er steget til 80,000 Kr. pr. Mil + Halvdelen af Expropriationsomkostningerne. — Naar det ærede 3die Medlem for 6te Kredts (Ahlsefeldt-Laurvig) beklagede, at Slagen ikke kunde faae en Havn, og deraf drog den Slutning, at man saa ikke burde give den en Jernbane, saa undrede hans Slutning mig Noget, thi jeg synes egentlig, at hans Slutning maatte

have ført til det Modsatte. Det første Medlem for 11te Kredts (Eshyr), som ogsaa saa varmt støttede Forslaget, henviste til de daarlige Landevejsforhold. Men det blev iøvrigt under 2den Behandling oplyst, at selv om Slagen havde nok saa gode Landeveie, vilde den være meget uheldigere stillet end en hvilken som helst anden Kjøbstad i Landet, fordi den ikke har noget Opland i Nærheden, saa at den kun kan benytte Landeveien til Transport langt bort eller langt borte fra. Erfaringen viser imidlertid, at, naar man skal bruge Bøgne, er der en ikke fjerntliggende Grændse for, hvor langt man kan bruge saadanne med Fordel. Forholdet er netop derfor for Slagen ekstraordinært. Havn kan man ikke faae, det har den ærede Indenrigsminister slaaet fast. Landeveie, som kunne være til den Nytte for Slagen som for andre Kjøbstæder, kunne heller ikke tilveiebringes, fordi Slagen intet Opland har. Naar man vil hjælpe denne Egn med Hensyn til Transportmidler, er der kun tilbage at give den en Jernbane. — Naar det ærede 3die Medlem for 6te Kredts (Ahlsefeldt-Laurvig) henviste til de farlige Konsekventer, saa skal jeg henvise til Udvalgets Betænkning, hvori det er udtalt, at Ingen af Flertallet — vi vare enige derom — frygtede for disse Konsekventer; Forholdene ved Slagen ere saadanne, at de nødvendiggjøre ekstraordinære Midler, men tilsvarende Forhold findes ikke i det øvrige Land. Jeg skal med disse Udtalelser tillade mig varmt at anbefale Lovforslaget. Jeg haaber, at den Stemning, som gav sig tilkjende i dette Thing ved Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling, ogsaa skal give sig Udtryk nu derved, at man endelig vedtager Loven.

Blom: Jeg skal ikke indlade mig paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det Overslag, som foreligger med Hensyn til Udgifter og Indtægter til Slagensbanen, er efterretteligt eller ei. Jeg ser ikke saa lyst paa Sagen som den ærede Taler her bagved mig (Madsen-Mygdal), jeg tror, at naar det kommer til Stykket, vil det vise sig, at Overslaget langt fra slaar til. Men det skal jeg lade staa ved sit Værd, det er mig ikke saa meget om at gjøre. Hvad jeg tror maa betragtes som fra alle Sider indrømmet, det er, at vi